

SONG ZEN

YOURSELF

BE

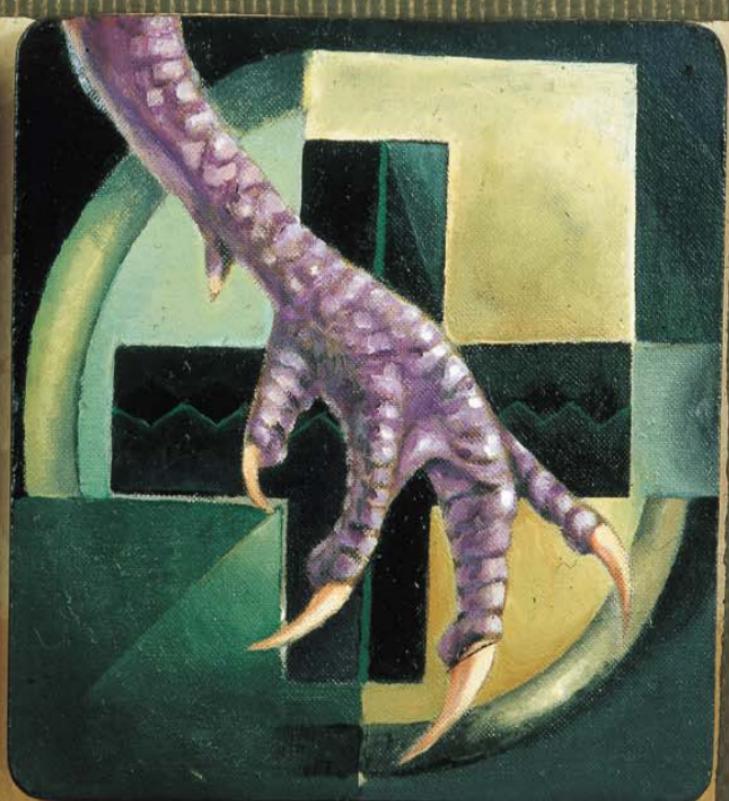
A MENTAL

THIS IS

TIME !

SONG

KAKO SEM PRETALIL

OSVOBODITEV V ...

Enaindevetdeseto vojno sem prestal kot eskapist, dezerter, kot antagonist. Najbrž zato, ker sem, ~~en dejnohti~~, svojo odločilno zelenjavno bičko za osamosvojitev cutil kot že izvojevano... Podoživel pa sem, hotel ali ne, ves njen zoc in patos. Medtem ko so Marsovci urinirali, za blagor rojstva naroda, na levi uč padreta papeža in v keš, sem, varno spravljen v slikarsko prejo, tega žgočega julija predano, smelo, ja, celo ~~—~~drzno (vsaj preprican sem bil v to) pihal in pomakal v nekaj, kar spet ni bilo "ne zame, ne moje". Sedaj, ko se, po okroglih desetih ugodinah in sredi nove vojne in zacetka, ~~oziram~~ nazaj čez teh nekaj slik, si mislim: žbljac, le kako mi je uspelo spraviti skupaj nekaj tako neokusnega?! Je bila to zgolj cena za tisti

blazotni uzitek, ki si me vselej, xkadarkoli trenom, trenjem in bitkam obrnem rit, vzame? Ocitno sem pregloboko buljil v vse ono, kar se mi že, odkar vem zase, jasno upira, vse ono, kar sem se tedaj še trudil dojeti: odkod patos domacijskosti, te male-nesvoje-letukajšnjosti, domovinjenosti, papežkosti, potvorb, bele straze...? Ogromni kosmi vsega tega so se, vtem, ko sem bil popolnoma "zunaj", popali, popali, popali name. In to mi teh devet razglednic zdaj jasno bruha nazaj. Naprej nazaj. Vedno si najprej in predvsem in dolgo del vsega, kar odklanjas, protičemur se uris, bodris in boris... Moj jezik je star, borba pa mlada, topla, zmehčana in neprestana. Kdo ima dovolj mesa za zmago? Nihče. Zato se nobena vojna nikoli ne konča. Itak! Slicice prenasicice so preobložene, "vsebinsko" necitljive. Verjetno je zapah v moji privatni religioznosti, panteisticni, poganski, po-

tepuski vnemi, dovzetni za velikanske integritetne izgube, in prirojenemu odporu do hierarhicnega zidanja sveta, ki ne želi med seboj nicesar ločevati, česar koli izključevati, ki ne dovoljuje suma, nezaupanja, ironije&cinizma&sarkazma... (Ljubili se bomo kot kosti. Kosti so najlepse smeti; in to smo mi.")

Ta slika, "ta"tako maja slika", kot jo vidim zdaj, je zelo blizu konceptu Marijinega, Mojcine ljubezni. Njena potuha mi je celo ljuba, a se vedno jo doživljam predvsem kot žrtev; njen ideološki okvir je crviv, njeno narocje zagotovo ne bi preneslo moje teze. In sploh: čim pridem do pojma žrtve, se v meni prebudi "individualni predspolni nagon", ki avtomatično brune: "NAK!" Izum žrtve je tuj in sovražen mojemu primitivnemu konceptu enosti. In to zato, ker sem popolnoma preprican, da nisem nicesarsnja in nikogarsnja

zrtev, ker me niso ranili ne starsi, ne bogovi, ne gromovi, ne virusi, ne dreki ne ideje, ne prostori ne casi... Resda se jo pred meno j zapira moški, ampak tudi ta se bo nekoc odprl, prej ali slej bo moral pokazat se kaj vec kot strah in strahote in vse svoje prefinjene obrambne mehanizme.

Zrtev pomeni: ali biti nezavesten, ali pa se ~~obsoditi~~^{dati} na obskurno ljubezen do izgovorov, prelaganj in laži, valjenja krivde ali otežujočega molka, do neprestanega bega od sebe, na cascenje ponarejenih, potvorjenih vzrokov in vrednot.

Zrtev noče biti nikoli cista, nasprotno, vselej je do obisti usrana, zapacana. Je manipulirana bit brez sebstva, oropana cutenja in možnosti lastne presoje, s katero je treba nemudoma skozi ogenj. Ko se bo Marija v meni odmotala iz dolgih cunj ~~zalovanja, zatajevanja in hlinjenega sramu, jo bom~~

sprejel kot resnicno (bom resnicen), prej ne.

Noc, ko sem zaplesala (sama!), je bil dan, ko sem odpostala zgolj tista (njegova) ženska.

Tako nekako: v tem prostoru so me ženska bitja učila predvsem, kaj ja (dojemati prostor), moška bitja pa, česa ne (dojemati cas kot nelagodje).

Tu je tako malo slik, naslikanih iz cistega užitka in gole radoosti. Zakaj? Zato, "ker ženske ne smejo slikat"? Zato, "ker ženske nočejo slikat"?

Vsec so mi ženske, ki se ne bojijo žensk, in moški, ki se ne bojijo slik, žensk in vseh ostalih. Vseč so mi ljudje, ki se ne buje drugih. Istih tako in tako nikoli ni bilo. Kar pa je natanko to, kar dela potovanja mikavna in smiselna.

Dusa, ki govori tako star jezik, ne more skriti svoje želje,

ta pa je: da bi končno spet letela. Ve, da to ne bo prej,
preden ne bo v njej vse duh in ona vsa v telo....

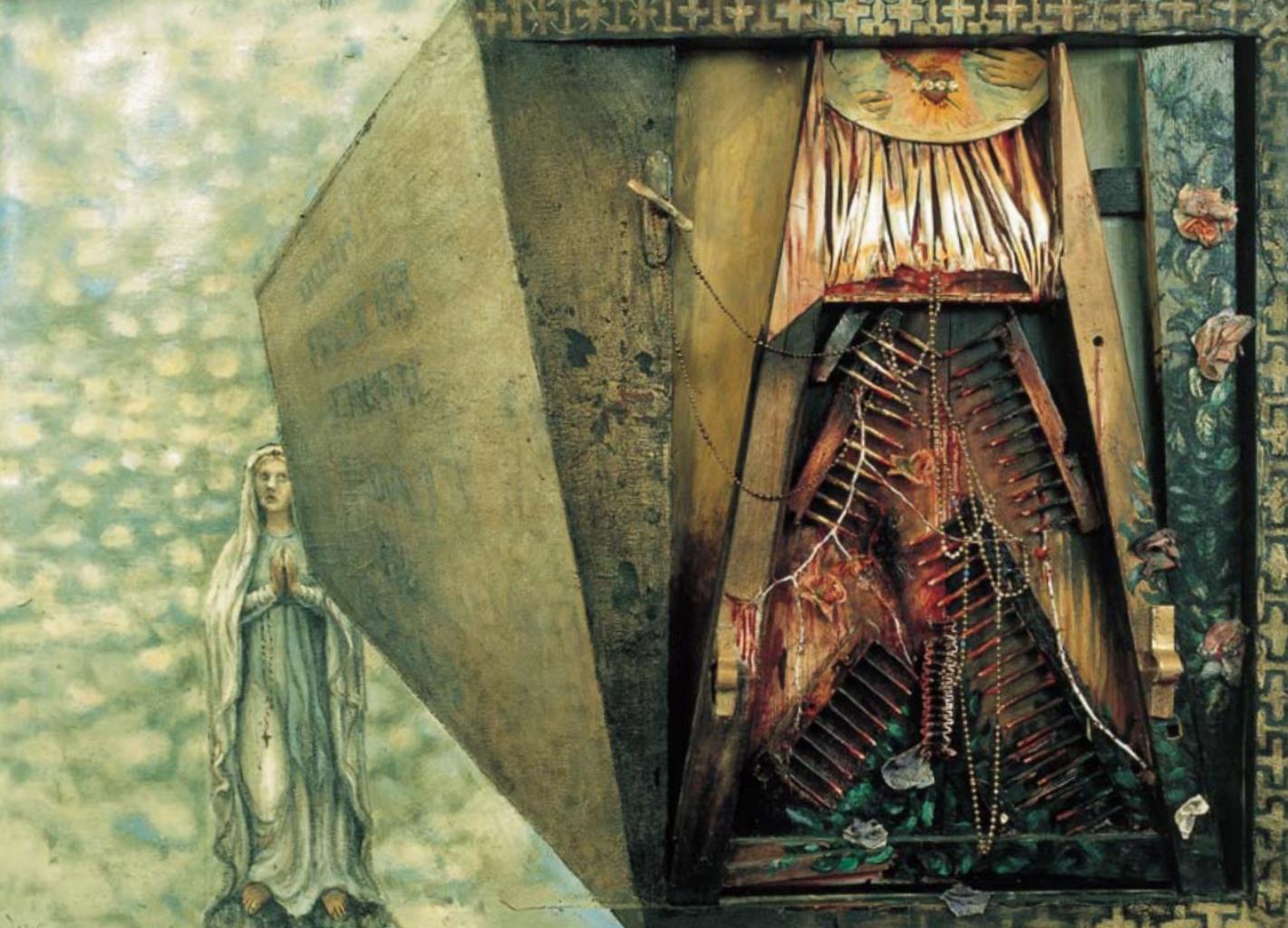
Recem: "Mož, vselej, ko me boš boksnil, boš polil mleko,
razpihal puh...Ker se ne morem vec upirat in trdit."

Recem: "Zena, vselej, ko boš spregovorila posesivno, boš
splavila. Ker ne morem biti samo twoj sin."

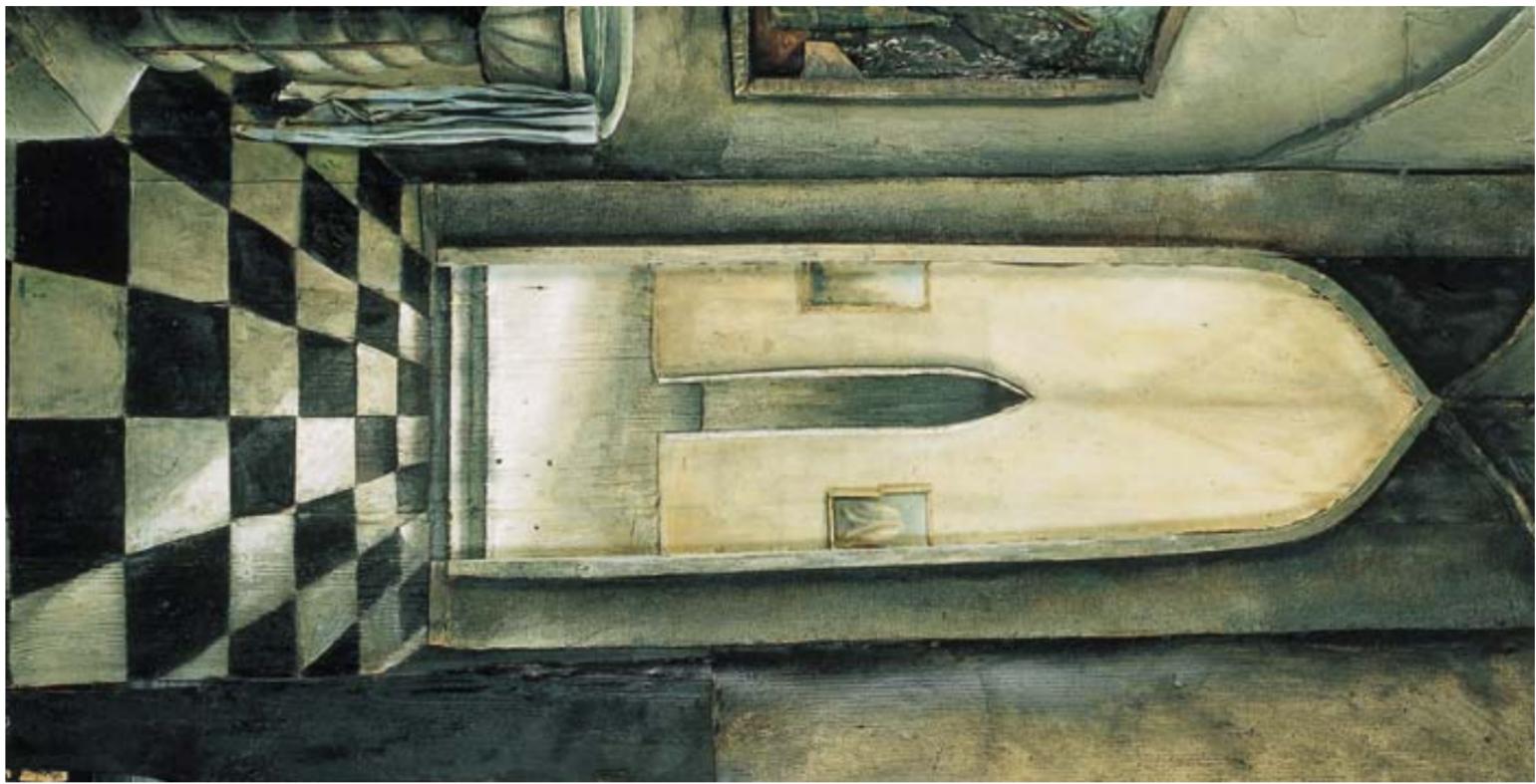

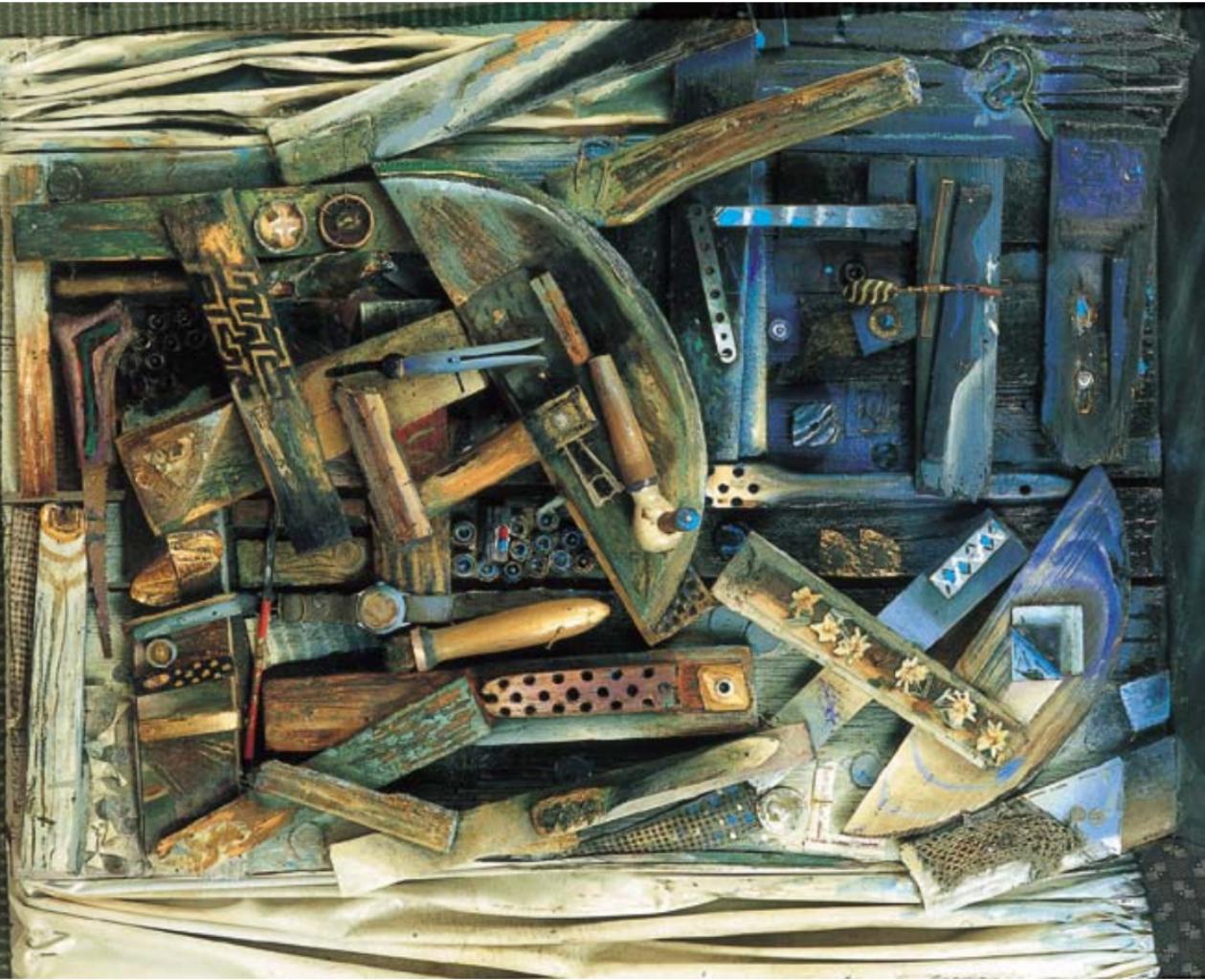

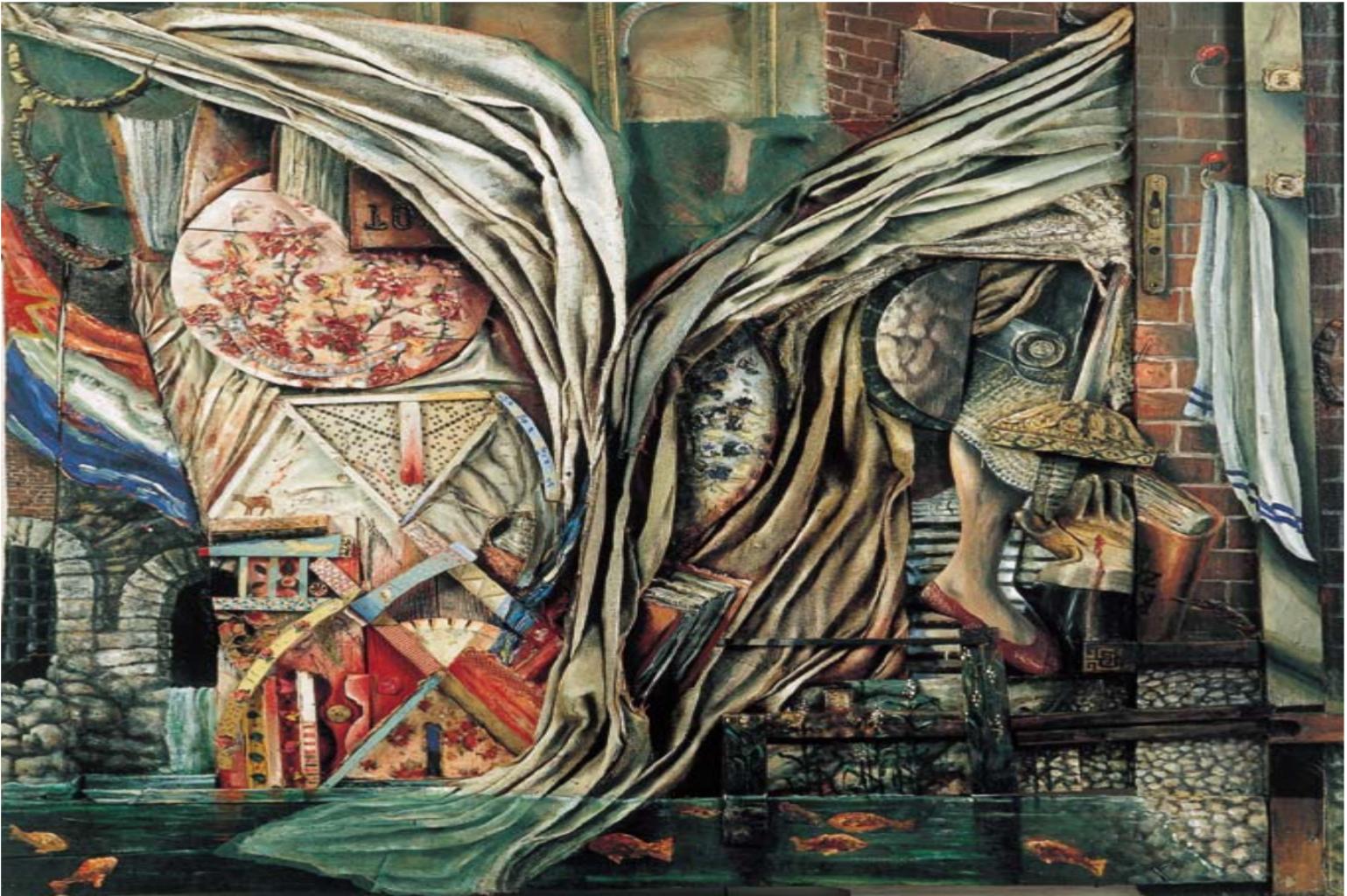

22 AKO JEDEŠ GOVNO -
- SEREŠ MED', ONDA
SI ČOVEK
AKO JEDEŠ, JEFEŠ I
SEREŠ GOVNO", ONDA -
- JEBI GA - JOŠ XIS.

čebelica Maja